

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 5 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Radulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
J. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Stan și Bran.—*Ion Kalinderu*, Pilde de urmat.—*Lucilla Chișu*, Legenda Domnului celui viteaz și al Dămnăi celei bune.—*I. C. Candiani*, Despre arătură—*Irinia Popescu*, Examinarea piciorului schiop la cal.—*Al. Vintilescu*, Crescerea viermilor de mătase.—*Colonel Năsturel*, Stégul și Stema României.—*Leșie cu petrol.*—*Tașcă*, Ion Nenișescu.—De la sate.—Pentru cei-ce nu pot adormi curind.—Cronica Săptămânii.—Bibliografii.—Mulțumiri.—Poșta Administrației.

Ilustrațiuni: Vacă jumătate sânge străin.—Taur de reproducție.—Grădina castelului Peleş.—Puntea de piatră peste piriul Peleş, în fața Castelului.—La arat.—Armele (pecetia) țării după legea din 1867.—*Ion Nenișescu.*

FURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE :

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURIULUI

- Medalie de argint la Exp. Univers. Paris 1900.
- Cea mai mare recompensă decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum : **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătălagele vinete, Fasole Țucăra și Ardei copti** în cutie de $\frac{1}{2}$ kilo cu prețul de **Lei 5,75**, colecția de **10 cutii**, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara saă comuna **D-văstră**. Plata în ramburs.

Fînd siguri că în tot-d'a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu sēmă că anul acesta am redus prețurile cu **12%** în raport cu anul trecut.

Comandele se adresază

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

C E R E S

Societate cooperativă de agricultură

București

3, Strada Țarageorgevici, 3.

Mijlocesce vinderea de cereale și orî și ce alte produse agricole... Furnisază pluguri, grăpi, pulverisătoare și tot felul de instrumente agricole. Instaleză uscătorii de fructe, procurând aparatele trebuincioase acestei industrii... Furnisază vițe americane altoite, pomî roditori și orî-ce felde semînțe.

În vederea semănăturilor de primăvară, procurcăză semînțe bune și eține de plante de nutreț, lucernă, trifoi, semînțe de zarzavaturi, etc.

Prețurile mici și marfa garantată, sub controlul stațiunei agronomice din București. După cerere se pot trimete probe.

MICA PUBLICITATE

Casa de schimb „Mercurul Român“

Michail El. Nachmias

București, Str. Smărdan No. 11

Cumpără și vinde titluri streine și Române

Orî-cine pôte cere un număr de probă al diarului «Mercurul Român» revistă financiară și de trageri la sorț a, tot-felul de Onuri și Obligațiuni cu prime (Lozuri) Române și streine.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupî, Trandafirî, etc.

Moșnenii Valeni și Runceni aduc prin publicitate mulțumirile lor d-lui Inginer Ion Balaș din Câmpu-Lung, pentru modul cinstit și conștiincios cum d-sa a sciut să-i scōtă din îndevălmășie, după moșiile lor ; unde trei rînduri de Hotarnicii aduși înaintea d-sale nu au putut face nimic.

STAN ȘI BRAN

acă doi frați de cruce! Unde te învîrtesci tot de ei dai. Stan e cu tóte acestea om mai de frunte de cât Bran, căci tot-d'a-una el e pomenit întâiū: *Stan și Bran*.

Afară de asta, Bran n'a eșit din satul lui, iar Stan a umblat lumea, căci e *Stan pățitul*. Apoi, colac peste pupază, Stan e pus alături cu ómenī cum se cade, căci dacă nu e căpitan, e cel puțin ordonanța căpitanului, de-aceea se ȃice: *Orī Stan, orī Căpitan*. Dar de Bran nu se pomenesce una ca asta. În schimb însă ómenīi au lăsat în pace pe Bran și au luat la vale pe Stan, că i-au scos o vorbă urită: *Caută Stan iapa și el călare pe ea*. Zăpăcit trebuiă să fie bietul Stan! Unī ȃic, că nu Stan își căută iapa, ci Nan. Acum, fie cum o fi, Stan orī Nan, ce ne pasă nouă! Bran știū că n'a fost. Bran nu s'amestecă în multe, dar Stan e ca mărarul, în tóte bucatele. Ba, și în răsboiū a fost. Știți că în poesia Peneș Curcanul se ȃice într'un loc;

Pe-o nópte órbă Stan și Vlad
Eraū de santinele —

Ce noroc, că eră Vlad acolo cu Stan! Las, că nici Vlad nu e nu știū ce de capul lui, căci i-au ieșit vorbe multe, ba e ca *Vlăduțul mamī*, ba că *după ce e prost îl mai chiamă și Vlad*, dar tot mai bine de cât Stan.

Eū cred că tótă lumea ar fi zîmbit, dacă s'ar fi ȃis în «Peneș»:

Pe-o nópte órbă Stan și Bran
Eraū de santinele,

Dar vorba e, cine Dumneȃeu e Stan și Bran, de au ajuns de poveste? Numele Stan se vede că e rupt din Costan, ca și acesta din Constantin. E nume obicīnuit numai în România, peste Carpați nu se cunoșce. Bran e mai ales nume familiar, dar nu în România, ci numai peste Carpați în părțile

mărginașe cu Țara românească. E luat după satul Bran și după vestitul castel al Branului în care pe vremuri eră fortărăță și apără trecătorea Branului. Va să dîcă Stan eră muntean și Bran ardelean, și se vede că s'aũ asemănat și s'aũ adunat. Când s'aũ adunat, Dumneđeu se scie, dar de bună-semă nu numai odată și nu într'o singură đi. Asta o spuiũ așa într'o părere. Dar pôte că ei amîndoi nu sînt Români, sînt de peste Dunăre: Stancu și Brancu, orî Stanciu și Branciu. Știu eu!

I-a adunat și graiul, căci đicătorele și proverbiile caută împerechieri de cuvinte asemănătore la sunet. Stan și Bran e tot așa ca și: mare și tare, luntre și punte, calea-valea, multe și mărunte, lacul și dracul, marea cu sarea, una și bună, casa și masa, tace și face, jură și fură, cu cățel cu purcel, orî ca vorbele de alt-fel fără înțeles: eiga-miga, tercea-bercea, trosc-plose, hodoronc-tronc, cîaca-poca, trénc-ca-flénca, hurduz-burduz, cioc-poc, tîrța-pîrța și câte altele. Dar Stan și Bran, ca tipuri, mai aũ pereche pe Tanda și Manda, pe vestiții Tândală și Păcală orî pe Hodorosc și Trosc.

E adevărat, că s'ar fi putut face-o păreche de poveste și din alte nume asemănătore la sunet: Radu și Vladu, Lache și Tache, și tot așa de scurte ca Stan și Bran ar fi fost Dan și Nan. Pe mine să mă cheme Nan orî Dan mî-ar fi rușine să ies în lume: adecă, de ce tótă lumea să vorbescă numai de Stan și Bran, și de mine Dan orî Nan nici să nu-ı pese?

G. Coșbuc.

Din Bătrâni.

Vorbele rele, pe care ni le spun alții, sînt đise în mînie. Dar mînia nu e o stare firéscă a omului. Mai bine să ne cătăm de drum, de cât să ne răs-bunăm pe ómenii mînioși.

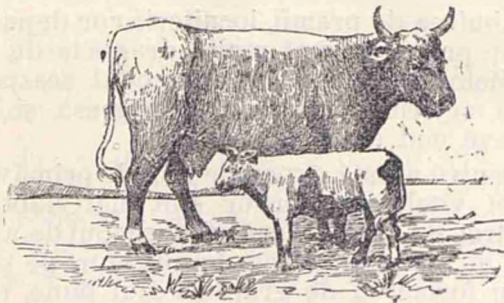
PILDE DE URMAT

Ste în deobște cunoscută reua stare în care se găesc vitele sătenilor noștri. Acei cari urmăresc cu tragere de inimă ridicarea țaranului Român, își dau bine sêma că starea lui economică numai atunci se va îmbunătăți, când vom ajunge a-l încredința că pământul îi va da tot cât poate produce, numai când î-l va munci bine. Dar pentru a pute bine munci pământul, este nevoie de vite voinice și bine întreținute. Când la casa țaranului va fi boul, boia, vaca, vacă, calul, cal etc. iar nu niște ciolane învelite în piele ca astă-zi, atunci și numai atunci gospodăria țaranului va fi bogată și traiul lui fericit.

D-l Ion Kalinderu, în nemărginita dragoste ce poartă țaranului Român, a luat o măsură bine-făcătoare, pentru încurajarea creșterii și îngrijirii vitelor, instituind premii pentru locuitorii de pe Domeniul Coronei, a le căror vite vor fi de rasă mai bună și mai bine îngrijite.

Dăm aici invitațiunea ce a adresat în această privință agentului Domeniului Cocioe:

În urma înființării lăptăriei de la Periș, după îndrumările ce v'am dat în toate ocaziunile când am fost în localitate, precum și prin circulările anterioare, am constatat cu o nespusă plăcere că parte din locuitorii au început a eși din nepăsarea de pînă

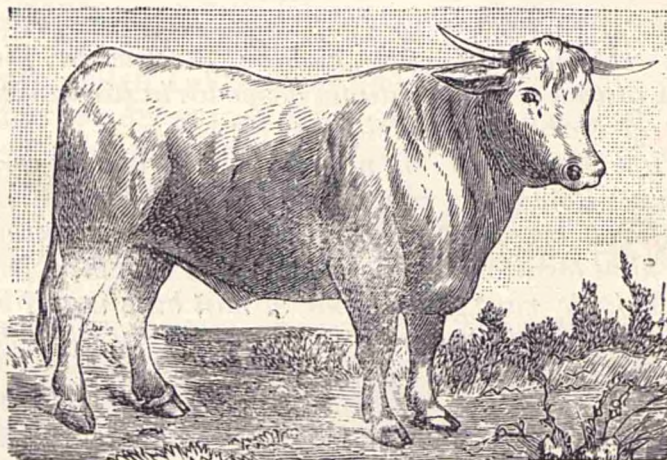
Vacă jumătate sânge srăin.

acum și a păși pe cale mai bună în ceea-ce privesce creșterea vitelor și mai ales a vacilor de lapte. Acțiunea noastră a avut un bun rezultat, căci locuitorii din încrucisarea vacilor lor cu tauri de rasă Algau, puși la dispoziție de către Adminis-

trația noastră, au căpătat produși mai buni pe cari au început a-i îngriji cu mult mai bine de cum îngrijau vitele înainte. Nu trebuie însă să ne oprim aci.

Ținta noastră este de a schimbă cu totul starea rea în care se află țaranul în ce privesce crescerea și îngrijirea vitelor.

Pe lângă sfaturile ce trebuie neconținut să le dați cu privire la o bună îngrijire a vitelor și la formarea de fânețe artificiale, vă fac cunoscut că am luat decisiunea ca în ziua de Sf. Gheorghe (23 Aprilie 1901) să organizăm o expoziție cu premii, pentru vitele cornute cele mai frumoase și cu preferință pentru produși rezultați prin încrucișarea rasei Algau cu rasa indigenă.

Taur de reproducție.

Prin distribuirea de premii, locuitorii vor depune mai mult interes și vor prinde și mai multă dragoste de crescerea și îngrijirea vitelor, formându-și cu modul acesta vite bune, fără de care agricultura nu poate progresa și de pe urma cărora vor avea mai multe foloase.

Am ales pentru această expoziție o zi de primăvară, fiindcă tocmai atunci vitele locuitorilor sînt mai slabe, din cauza lipsei de nutreț de peste iarnă și în scopul de a se deprinde cu formarea și aprovizionarea de nutrețuri pe timpul iernei, precum și cu formarea de grajduri mai bune, cari n'ar fi o greutate, avînd păduri în apropiere.

Vor lua parte ca expozanți numai locuitorii de pe Domeniul Cocioc, cari vor dovedi că au fost proprietarii vitelor expuse, cel puțin șese luni înainte de expunere.

Premiile ce se vor distribui sînt următoarele:

I. Pentru vacile de lapte, trei premii: 1 à 50 lei, 1 à 40 lei, 1 à 20 lei 110 lei

Vacile expuse pentru aceste premii, vor fi însoțite de vițeele lor, produși eșiți din taurii Administrațiunei.

II. Pentru junice și mánzate $\frac{1}{2}$ sînge Algau, patru premii: 1 à 60 lei, 2 à 40 lei, 1 à 30 lei . . . 170 lei

III. Pentru tăurenci: un premiu de 40 lei . . . 40 »

IV. Pentru una perechie junci: un premiu de 40 lei 40 »

V. Pentru una perechie boi: un premiu de 40 lei 40 »

In total 10 premii în valoare de lei . . . 400

Acastă decisiune vè invit de a o aduce de îndată la cunoștința locuitorilor prin ómenii de serviciu, precum și prin autoritățile comunale, cari sînt sigur că s'aũ pătruns în deajuns de importanța acestuĩ lucru, și de sacrificiile ce Administrația Domeniilor Corónei face în tóte direcțiunile, pentru luminarea și îmbunătățirea stărei țaranuluĩ.

Exposițiuni de felul acesta se vor organiza pe tóte Domeniile Corónei.

Administrator.

Ión Kalinderu.

Legenda Domnului celui Viteaz și a Dómei celei bune.

este o sută de anĩ, și apoi peste o sută de anĩ, și iarășĩ peste o sută de anĩ, vor tot fi bunici și nepoți, și aceștia nu vor încetă să asculte cu plăcere basmele frumoșe ce sciũ bătránele. Eĩ vor deschide ochii mari, mari, când bunicele vor începe. «A fost odată».... căci pot copilașii să învețe multe și mărunte de prin cărți, eĩ remân din fericire tot copilașii.

Peste o sută de anĩ, apoi peste o sută de anĩ și iarășĩ peste o sută de anĩ și așa mai departe... palatul Peșului se va înălța măreț și falnic în mijlocul Carpaților, și bunicele vor istorisi următóarele copiilor.

De mult, dar e de mult de atunci, o sciũ de la bunica, care o scia de la bunică-sa, care și ea... de mult, de mult, trăiau în falnicul palat al Peșului, colo sus în munții noștri, Domnul cel Viteaz, și soția sa, Dóma cea Bună.

Așã fuseseră numiți. Domnul, pentru că învingeã pe toți dușmanii țarei, Dóma, pentru că erã bună și milostivă. Numele lor erã bine-cuvîntat în tóte colibele și în tóte bisericile.

Domnul cel Viteaz se duceã la resboiũ călare pe Negru luĩ, un cal năsdrașvan, care dice-se, veneã de pe tărâmul cel-l-alt.

Când dușmanii voiau să facã reũ țarii, Negru diceã luĩ stăpânu-sẽũ: «Dóme, încalecã pe mine, Dumneđeu ne va ajuta și isbândã vom avẽ».

Atunci Domnul cel viteaz încălecă pe șoimuleanu lui Negru și gonea pe dușmani din țară. El se aruncă în mijlocul oștilor vrăjmașe, dară nimeni nu putea să-l atingă, fiindcă-l apăra de loviri dușmanilor, iubirea supușilor săi.

Și pe când Domnul cel Viteaz biruia, Dómnă cea Bună se apropia de răniți și i-i vindecă atingându-i cu mânuțele ei albe.

Apoi se duceau amîndoi să se liniștescă în palatul lor din munți, și se tot gîndeau acolo la ceea-ce trebuiau să facă, pentru ca supușii lor să fie mai fericiți.

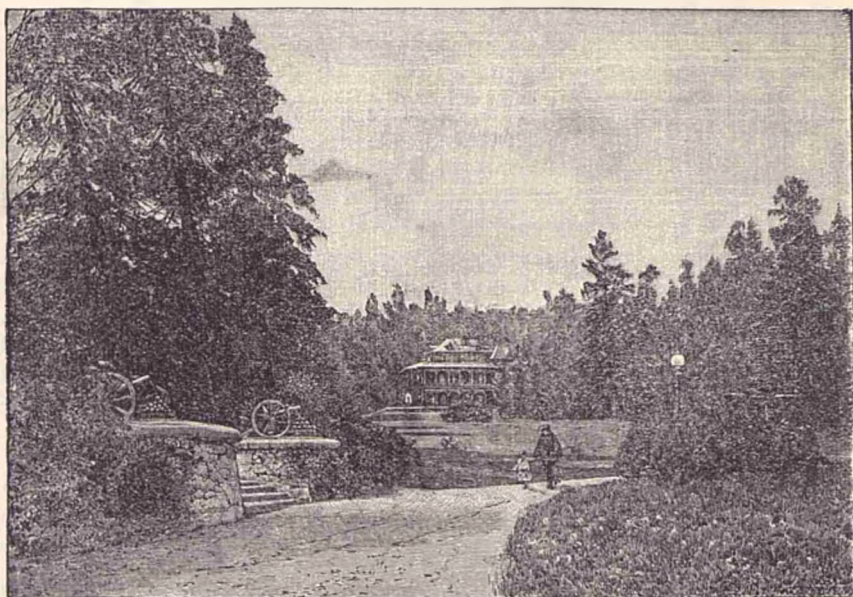
Imbrăcată cu haine de aur, și cu corónă de aur pe cap, Dómnă cea Bună se ducea prin satele și orașele țării, ca să ajute pe sêraci, și să mîngâie pe copii.

Dumnezeu bine-cuvîntase casa lor, trimițendu-le o fată, la care țineau ca la ochii lor. Când se născu fu veselie în țară în timp de șese luni.

Domnița creștea, și de ce creștea, d'aia se făcea mai frumoasă și mai dragă tuturilor.

Atât de frumoasă eră, în cât florile se plecau înaintea ei când se apropia de ele.

Intr'o zi Domnița se plimbă prin grădină, și îi veni poftă

Grădina Castelului Peleş.

să se jöce cu razele sórelui ce treceau printre ramurile arborilor, și pentru că eră bună la inimă și cu minte, Dumnezeu îi dete voe.

Da, dragi copilași, Domnița prinse în mânușițele ei raze

de sóre, din care făcù cunune și mánuchiuri minunate, și tot ȃicea : «Ce frumoóe sînt, Dómnne, ce frumoóe sînt!» Ochii îi stráluceau ca stelele, párul îi párea de aur, și ea pluteá tótá în luminá. O ziná care treceá pe acolo, o vèđù și îi ȃise : «Copiliá, departe, departe în împáráția nóstrá sînt și mai multe raze ca aici».

Domnița ridicá ochii, ea vèđù d'odatá rásáring în vèzduh o stea mai stráluítóre de cát rubinele și smarandele și nisce fápturi minunate, cu aripi ușóre de fluturi îi surideá chemánd'o.

Domnița întinse brațele; douá raze de aur se aninará de umerii ei, și ea sburá către stea. Dar în urma ei rêmase o dungá de luminá.

Domnul cel Viteaz și Dómnna cea Buná, plînserá mult timp pe scumpa lor copilá; párul Dómnnei se albì ca západa, și ochii ei albaștri ca flórea de cicóre, se făcurá închiși ca viorelele.

Biata Dómná! Cát de mare îi erá durerea! Ea se duceá prin munți și prin páduri și tot spuneá : «Unde e fetișóra mea, unde e copila mea?» dar nu primia nici un rêspons.

Nimeni nu scia sá spuná unde e Domnița.

Dar pásárele, și arborii, și florile și apele Peleșului, întelegeá suferința ei. Când treceá prin desele páduri de fagi și de brađi, veverițele se apropiaú de ea și o mângáiau cu cođile lor stufoóe, cãpriórele o urmaú lingéndu-i mánile, și chiar urșii mari din munți, pare-cá ȃiceá : «Biata mumá!» Pásárelele ciripeáú mai dulce; arborii șopteau ceva în ramurile lor, când treceá dináinte-le, ba chiar stâncilor de piatrá le erá milá de durerea ei, și se zăreaú lacrimi pe muschiul verde ce le acoperéa.

Și románițele, viorelele, stelișórele și clopoței albaștri cari se urcá pe stânci, suspinaú adânc când o vedeá trecénd. Dar nuferii mari ce cresc în mijlocul apelor Peleșului, începurá de-odatá sá cante. Erá un cãntec dulce și tainic, pe care numai Dómnna puteá sá-l audá. În cãntecul ásta par-cá erá ceva din șopotul apelor, din fáșuitul frunzelor, din vâjăitul vântului.

Nuferii ȃiceáú. «Vino, Dómná, la apele Peleșului, el scie multe și-ți póte spune unde e scumpa ta copilá».

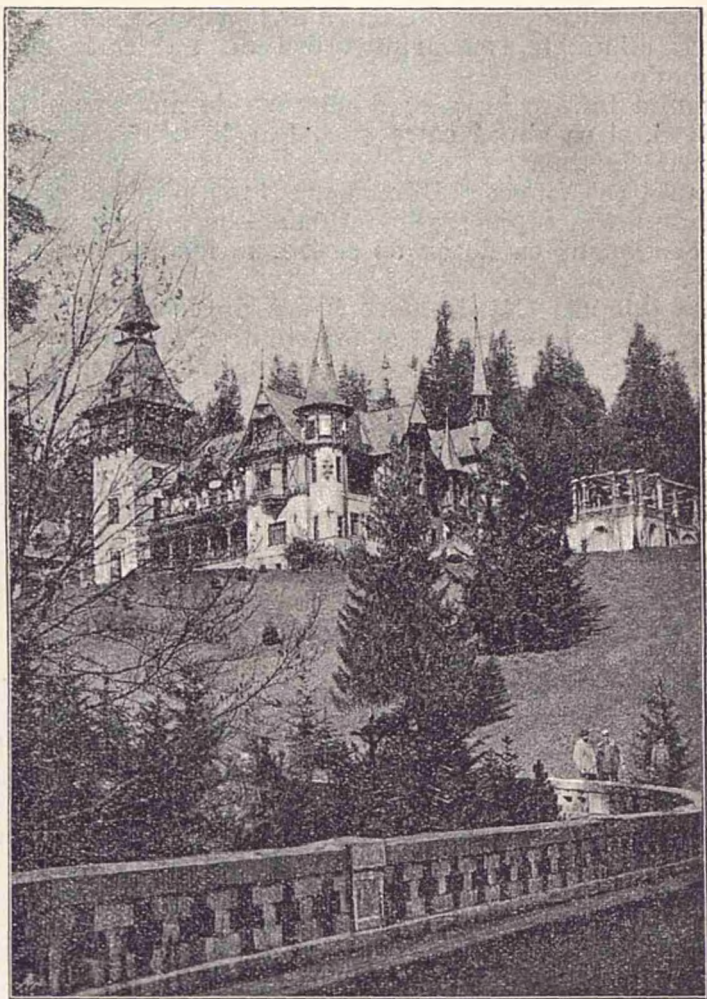
Și Dómnna cea bună se duse la apele Peleșului. Mic e riușorul acesta, dar vâľurelele lui sînt așa de limpeđi, așa de limpeđi în cât ielele vin de se oglindesc în ele, înainte de a se duce sá jóce hora la miez de nópte, când lucece luna ca o flóre de argint.

Da, dragi copilași, Peleșul e oglinda ielelor. Ele se plécă de-asupra apelor lui curate ca lacrima, ca sá-și vadá párul lor de aur și fața lor trandafirie, apoi cu vírful degetelor suptiri ele iaú picăturile de apă și le aruncá pe pèr, de pare

că sînt mărgăritare frumoase, și după ce se gătesc se duc să jöce pe iarbă.

Cînd te uiți mult timp în valurile Peleşului, par-că veđi cum surîd ielele, și cum privesc cu ochii lor ca viorelele.

Și Peleşul scie multe și mărunte, căci el aude pe iele tăinuindu-și ale lor, pe cînd se gătesc înaintea oglindei apelor

Puntea de piatră peste pîrîul Peleş, în fața Castelului.

lui, și dacă șopotul rîulețului este dulce, o că zinele aű vorbit multe înaintea lui.

Dömnă cea bună se duse dară pe malurile Peleşului și Peleşul îi spuse lucruri minunate.

Dömnă ascultă, și tot ascultând i se mai alină durerea,

căci iată ce-î spunea riulețul: «Depart, departe de aci, o Dómnă, este o lume de minuni, unde se adună tóte Visele. Acolo s'a dus Domnița, copila ta prea scumpă, care se jucă cu razele de sóre. O Dómnă, poți să ajungi acolo urmând la apusul sórelui cea din urmă rază a amurgului, ea te va duce în lumea Viselor. Și Dómnă urmări la apusul sórelui cea din urmă rază a amurgului, care o duse într'o lume de minuni,

Acolo erà împărăția Razelor, a razelor de sóre, de lună de zori și de amurg. Tot acolo erà și lumea Viselor. In nisece palaturi ce păreau a fi făcute numai din aripi de fluturi, Dómnă vedu pe copila ei făcend cunună și mănuchiuri de raze.

«Poți s-o ieși cu tine în lumea de jos, de voesci» îi duse un glas la urechie; dar Dómnă vedeă pe copila ei în mijlocul unor minuni ce n'au nume în graiul nostru.

Visele pluteau în jurul ei, mângâind-o cu aripele lor ușore și strălucitoare; ele îi aduceau paseri cari păreau a fi, flori cu mi de culori, și flori mai frumoșe de cât stelele.

Apoi colo sus, erà în tot-d'a-una lumină strălucitoare ca a sórelui, albastră ca a lunei, trandafirie ca a zorilor.

Ce negru și urât îi părea pământul!

Dómnă își duse că copila ei e mai fericită colo sus în împărăția Viselor și a Luminei, și nu voi s'o aducă cu ea pe pământ.

Ea se întorse singură în palatul ei din munți: Dar pentru că urmasa raza amurgului ce o adusese în lumea Viselor și pentru că veduse ceea-ce nu mai veduse nici o făptură omenescă, ochii și fruntea îi părea luminați de o tainică lumină.

Ea scia acum mai multe lucruri de cât mai înainte, înțelegea ce spun păsările și florile și Peleşul nu mai putea să-î ascundă ceva.

Când Dómnă erà întristată, ea venea pe malurile riulețului, și el îi spunea în șopotul lui, tot felul de basme frumoșe.

Și pentru că Dómnă erà bună, ea voi ca toți să scie ceea-ce scia și înțelegea ea, și apoi ceea-ce veduse în lumea Viselor și a Razelor, și basmul ei fù de o mie de ori mai frumos de cât tóte basmele bunicelor. Supușii ei erau fericiți când o asculta. Cei buni se făceau mai buni și cei răi se îmbunătă, pentru că Dómnă le dicea, că dacă toți ómenii și-ar ferì sufletul de păcate, lumea asta ar fi tot așa de frumoasă ca și lumea Visurilor!...

O FETIȚĂ.

Ce frumos e basmul tãu bunico! Dar óre unde o fi acum Dómnă cea bună? Și Domnița se mai jócă încă, colo sus, cu raze de sóre?

UN BĂEȚEL.

Ce frumos e basmul tãu bunico! Dar Domnul cel Viteaz care încălecă pe șoimulénul lui Negru, óre unde e el acum?

BUNICA.

Domnul cel Viteaz și Dómnă cea Bună, dragi copilași, sînt tot cu noi, căci iubirea supușilor lor nu i-a lăsat să piară. Ei tot trăesc în palatul lor din munți, și de câte ori li se nasce câte un nepoțel, Domnul cel Viteaz și cu Dómnă cea Bună se arată la ferestrele palatului, dară numai cei cu inima curată îi pot vedé.

Se aude atunci în palatul Peleşului un glas dulce, dulce. E glasul Dómnăi celei Bune, care se pléacă pe légănul nepoților ei pentru ca să le spună povești frumoșe. Și palatul se umple de-odată de lumină, căci mica Domniță vine din lumea Viselor ca să le aducă cununii și mănuchiuri de raze și de aceea toți copiii Domnitorilor țării nóste, pare că au raze de lumină pe frunte și în ochii lor.....

Lucilla Chițu.

DESPRE ARĂTURI

Primăvara vine. În curînd zăpada se va duce, lăsând în urma ei covorul verde care îmbracă așa de măreț natura.

Agricultorul, sătul de șederea din timpul ernei, acum cată să se gîndescă la lucrările ce are de făcut cu venirea primăverei.

Va începe să cerceteze starea în care-î sînt instrumentele, împlinind pe cele ce-î lipsesc. Plugul trebuie să fie cel întăi în această cercetare, pentru-că este instrumentul, cu care omnirea își scóte din pămînt multe din cele trebuincioșe pentru hrana ei.

Pentru ca plugul să ne aducă cele mai multe folóșe, trebuie să fie simplu și solid, bine cumpénit, așa în cât să se mânuiască ușor, pentru ca un om singur să-l pótă purtă. Afară de acestea un plug este cu atît mai bun cu cât animalele îl trag cu mai multă ușurință.

Plugurile, făcute peste tot de fer, îndeplinesc mai bine condițiunile arătate, însă pentru a le purtă, se cer vite bine întreținute.

O arătură este bună atunci când are în toate părțile aceiași adâncime, când brazdele trase sînt deopotrivă depărtate și netede, când fundul șanțului făcut pentru a scote brazda este asemenea neted și lipsit de țărână, iar pămîntul scos pe brasă se varsă în nisce feliî regulate, cari se lipesc între ele așa fel în cât gunoiul pus să fie bine îngropat, și buruienile bine scose din rădăcină și astupate între brasde, să pótă putreî cât mai repede.

În orî-ce lucrare agricolă, acele instrumente sînt eftine cari sînt bune.

Este dar o economie rēu înțelesă, întrebuintarea instrumentelor rele, căci un pămînt rēu lucrat, va da tot o producție rea.

Să nu uităm nici odată, că scopul pentru care punem sēmînta în pămînt este ca tînēra plantă, ce se va nasce, să găsescă cu ce se nutri, iar arătura o facem ca să ajutăm vegetalele să-și scótă materiile nutritive de cari aū nevoe. Cu cât pămîntul va fi mai bine mărunțit, cu atāt rădăcinele vor umblă mai ușor după hrana lor; cu cât arătura va fi mai adîncă, cu atāt plantele se vor nutri mai bine, căci vor avē la dispoziție o pătură mai grósă de pămînt în care să-și caute cele trebuinciose vieței lor.

Un pămînt bine lucrat va suge în timpul ploilor mai multă apă și se va uscă mai greū în timpul secetelor.

Toți scim că picăturile de plóie, ce cad pe nisip curat, pe cenușă, pe praful de pe șosele, etc., nu se amestecă cu aceste materii și pentru ca să se amestece, trebuie să cadă mai multă apă. Acest fapt n'are loc pe arături, unde plóia este înghițită cu lăcomie, mai ales după o uscăciune.

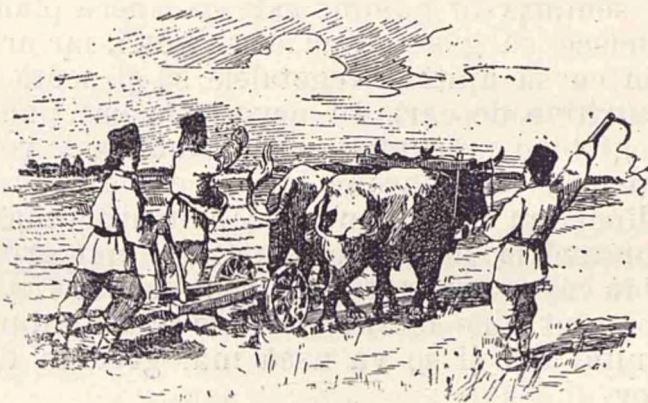
Pentru ca să ne explicăm acest lucru, e trebuincios să cercetăm modul, cum se umple pămîntul de apă.

Fie-care pãrticică de pămînt este înzestrată, cu puterea de a atrage în jurul ei o pojghiță subțirică de apă. Acēstă apă, ce dă pămîntului umeđēla lui continuă, este păstrată în mare parte chiar în

timpul uscăciunilor verei. Invățații au numit-o, apă globulară.

Cu cât pământul va fi mai bine mărunțit cu atât deci va fi mai afinat și va conține o cantitate mai mare din această apă. În pământurile cu totul sărace, cum sînt nisipurile subțiri, apa globulară lipsește cu desăvîrșire. Pământurile bogate în materii nutritive și mai cu seamă când sînt arate bine, sug această apă chiar și din vaporii atmosferei.

Locurile rămase goale între diferitele părțicele de pământ, se umplu după o ploaie mai îndelungată cu apă, și nutresc astfel mai mult plantele. Aceste locuri goale, comunicând între ele, formează niște mici canale, cari strecoră apa de sus în jos și vice versa.

La arat.

Intr'un pământ bine lucrat, canalele arătate, vor fi mai multe, mai subțiri și mai lungi, astfel că apa va fi dusă mai adînc în pământ; dar în același timp ea va merge și mai încet, precum și va eși mai greu, când va trebui să se evaporeze din cauza căldurii. Această apă este numită, apă capilară.

Când pământul se usucă la suprafață, fie din cauza soarelui, fie prin nutrițiunea plantelor, atunci apa mai din fund se urcă în sus și ia locul celei plecate, întocmai cum sugătorea ia cenușa după hîrtie.

Dacă o parte din apa globulară a plecat, atunci

cea capilară îi dă ce-a pierdut, ast-fel că pământul rămâne neconținut jilav.

Apa capilară fără cea globulară nu se poate menține, acesta ne explică de ce nisipurile se usucă repede și nu păstrează nici o urmă de umedă.

Din cele de mai sus se vede bine, că arăturile adânci păstrează timp mai îndelungat apa și plantele ce cresc pe ele resistă la secetă mai mult, lucru de mare preț în țara noastră, unde une-oră vara, trec luni întregi fără o picătură de ploă.

În resumat, importanța arăturilor adânci și bine făcute este, că hrănesc mai bine plantele, punându-le la dispoziție mai multe substanțe nutritive, precum și mai multă apă, ce duce hrana în toate părțile corpului lor.

În alte țări, materiile hrănitore se dau sub formă de îngrășăminte, iar apa prin irigație (1) Trebuie și noi să ne îndrumăm pe această cale, căci în multe locuri pământul a sărăcit foarte mult și e păcat să lăsăm gunoiul să se strice, putredindu-se în zadar, iar apa să treacă pe lângă noi fără folos.

Perdem stând nepăsători nisce puteri, cari ne-ar face mai fericiți de cum sîntem.

Lucrând cu pricepere pământul nostru, nu numai că ne vom mări avuția, dar dacă totă lumea ar face la fel, venitul țării întregi s'ar spori. Dacă fie-care om și-ar adânci măcar arătura, ar fi aproape același lucru ca și cum țara noastră și-ar mări întinderea, am scăpa în viitor de multe nevoi.

Astă-dî din cauza culturei neîngrijite ce se face, se suferă pierderi foarte mari, pe cari nu ni le închipuim.

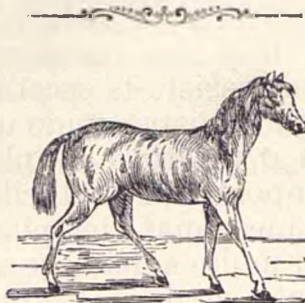
Este de datoria marilor cultivatori ca și a tuturor celor ce ved, cum pământurile noastre bogate prin natura lor, se săcătuiesc din an în an, din cauza relei culturî, să stăruie din răspuțeri a îndrumă țărâni-me pe calea cea bună. În primul loc, arătura fiind cea dintîiu lucrare, ar fi de dorit ca toți cei

(1) Se duce apa prin șanțuri între tarlale, (cum fac grădinarii de zarzavaturî la noi.

în măsură de a fi ascultați, să povățuiască mai ales pe țărani, d'a-o face cu pluguri bune, adâncă și în brazde dese, pentru binele lor și al țării.

I. C. Candiani.

Silvicultor-ajutor Dom. Corónef.

Examinarea piciorului schiop la cal (1).

ici la glesnă negăsind nimic, examinăm fluierul și vinele, căutăm dacă nu cum-vă pe fluier se află oșe mórte, așa numitele oscióre, și mai ales dacă ele se găsesc îndărăt, în apropiere de inele, când produce schiopatul. Cercetăm dacă tendonul (córda, vîna) nu este unflat, cald și dureros, când plimbăm degetele pe el, dacă nu are vre-o înțepătură, vre-o tăietură, etc.

Dacă nici în această parte nu aflăm cauza schiopăturii, atunci cercetăm genuchiî, pentru piciórele dinainte, cótele pentru cele de dindărăt, după cum schiopătă animalul.

Se va observă dacă aceste încheeturi jócă în voe, dacă nu sînt prea unflate, dacă nu aũ răni, julituri pe genuchi, la caii ce poticnesc, saũ oșe mórte, mai ales la jareți. Aci se găsesc oșele mórte, ȃise osul caprei, epuvaretă, dar mai ales așa numitul în sciință spavan.

Acest os mort șade înăuntru și în josul încheeturei cotului și este adesea pricina unei schiopături caracteristice, ce în mers s'arată prin ridicarea bruscă a piciorului bolnav, formând ceea-ce se numesce pas de cocoș.

(1) Veđi No. 22.

Când nici în aceste părți n'am găsit vre-o suferință, ne ridicăm cu cercetările la părțile mai de sus, ne pierdând din vedere iea, în dreptul rotulei, a cărei scrintelă, poate să producă schiopatul.

Presupunem acum, că s'a putut întâmpla, să nu dăm în tot examenul ce l-am făcut peste cauza schiopatului. Tote părțile piciorului schiop de jos pînă sus, arătându-se curate fără nici o metehnă, în stare de a produce schiopătura.

Atunci examinatorul va fi silit să admită că, pricina schiopătorei se află în părțile de sus ale piciorului, către spată sau crupă și că partea șubredă a acestor părți, greu de observat din cauza muschiulaturei, se află de regulă, la încheetura ce rezultă din îmbinarea osului umărului cu spata, sau a osului cōpsei cu oșele ligheanului, după cum schiopătă animalul dinnainte sau dindărăt.

În fine trebuie să spunem că în determinarea părții bolnave a unui picior schiop, ne va sluji mult lămuririle ce le avem asupra schiopătorei. Așă, când scim că ea a apărut la două trei zile după potcovit, să fim aproape siguri că schiopătura este produsă prin o rea potcovire și că prin urmare răul se va căuta în copită; dacă schiopătura se declară după o alunecare, o cădere, scăparea piciorului într'o gropă, etc., să fim convinși că pricina ei se găsește de regulă, nu în copită, dar mai sus în cele-lalte părți ale piciorului.

Terminând, în fine, vom mai spune, că în schiopăturile vechi, fie ele de sus sau de jos, piciorul bolnav se arată mai supt, având mușchii spetei sau ai crupei, mai teșiți de cât aceia ai piciorului sănătos.

Acestea fiind în scurt mijlocele de-a găsi cauzele schiopătorei, ne vom ocupa în numerile viitoare de fie-care cauză a schiopătorei și de tratarea lor.

Irimia Popescu

Medic veterinar.

Rugăm pe domnii abonați al căror abonament expiră la 30 Martie curent, să se grăbescă a trimite costul abonamentului pentru viitor, de ore-ce după cum am anunțat deja, se va suspenda trimiterea revistei celor ce nu achită abonamentele la vreme. Măsura e pentru toți și nu putem face excepție cu nimeni.

Administrația.

Crescerea viermilor de mătase (1).

Păstrarea și alegerea seminței.

n tot-d'a-una, trebuie să alegem semința să fie cât se poate de bună în ceea-ce privesce calitatea, având în vedere și modul de păstrare în timpul ernei până la înviere. Semința ca să fie sigură pentru înviere și de o calitate bună, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni, de când se pune la păstrare și pînă la înviere:

Locul unde se păstrează semința, să fie uscat și să aibă o temperatură potrivită care nici într'un cas să nu se ridice mai sus de 8 grade.

În camera de păstrare a seminței, trebuie să ne terim, să nu fie șoreci, cari ar mânca semința.

În cazul când nu avem semință, trebuie să ne-o procurăm de la alte persoane. Ca să fim siguri că semința e bună să băgăm de seamă următoarele: 1) Semința să aibă o coloră cenușie lucioasă, bătând puțin în roșu. 2) Dacă am pune-o în apă, să cadă la fund. 3) Când strângem o semință între unghii, să trosnescă și să iasă din ea un fel de zămă cleioasă și turbure.

Cea mai sigură semință, atât ca calitate, cât și ca mod de păstrare, nu ne-o putem procura de cât, de la Ministerul Domeniilor, în urma unei cereri.

Semința strînsă de noi de la fluturii din viermii de mătase pe o pânză și păstrată în timpul ernei în acea pânză sau în pungulițe, trebuie mai înainte de a o pune la înviere, să o scotem de pe pânză sau din pungulițe. Scoterea seminței se face în modul următor: Se moie pânza, pe care sînt lipite semințele, într'un lighian cu apă rece. Se lasă pînă se deslipesc semința de pe pânză și se întinde din nou și cu o cîdă de lingură se rade totă semința, care a mai rămas lipită pe pânză.

Semința ast-fel adunată, se pune din nou în apă curată mestecând-o prin apă spre a se spăla de murdăria ce există pe ea, de când a depus-o fluturóicele. După ce s'a

(1) Veți No. 22.

spălat, se pune pe o pânză ca să se usuce la un loc um-bros, 2—3 zile, și apoi se duce la locul destinat pentru clocire.

Clocirea seminței.

După ce ne-am asigurat de sêmînță bună, procedăm de a face să se clocescă acele oue și după cum ori-ce ou de pasere se clocesce prin ajutorul căldurii, neapărat că și la ouele de viermi de mătase, trebuie să lucreze căldura. Am spus, că sêmînța se păstrează într'un loc răcoros. Cu vr'o dece zile mai înainte de a face să învieze viermi, să o aducem în odaia preparată pentru creștere. Sêmînța se pune la clocire, când frunza dudului s'a ivit și are mări-me-a unui bănișor, ca eșind viermi din oule lor, să avem frunze pentru hrană.

Efectul căldurii pentru învierea viermilor l-au înțeles și sâtencile noastre căci, ca să învieze mai lesne, pun sêmînța în câte o punguliță, pe care o păstrează în sin; ca ast-fel sêmînța să ia căldură de la corp și să învieze mai repede. Acest procedeu, de și cam primitiv, fiind-că astă-đi se cu-nosc alte mijloce mai bune pentru clocirea și învierea vier-milor de mătase, este însă nepractic, căci lipsesce viermilor aerul, dacă însă s'ar risipi sêmînța cel puțin de 10 orî pe đî cu degetul, ca să se aerisescă, procedul ar fi în cât-vă bun.

Învierea viermilor.

Sămînța, pusă la clocire, după cum am spus mai sus și având căldura necesară, vom vedé că-și schimbă culórea (din cenușie roșiatică cum a fost la început), făcându-se din ce în ce albă, pînă când în 3—4 zile înviază toți viermi. Ei la început sînt de culóre négră și péroși, cei cari sînt de culóre roșie sînt bolnavi și prin urmare, trebuiesc înlăturați de cei-lalți, ca să nu se bolnăvescă și cei sănătoși.

În prima đî, învierea este neînsemnată și numai a doua sau a treia đî se póte termina.

Viermilor înviați, este bine să li se pue frunze de dud, ca să se sue pe ele și ast-fel să-i putem luà cu totul și să-i ducem pe paturile ce sînt făcute anume pentru creștere. Să avem în vedere, că învierea se face numai diminêța, între orele 5—8 și prin urmare, la orele 9 sau 10 îi pu-tem mutà.

Când îi mutăm, nu trebuie să-i punem deadreptul pe scândurile de la paturi, ci pe coli de hârtie, sau pe pânze întinse bine pe acele paturi, ori pe rogojină.

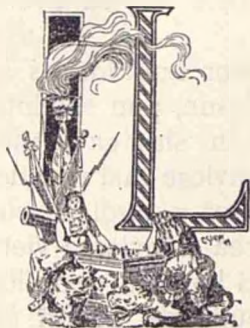
Să avem de asemenea în vedere, a pune deosebiți viermii ce au înviat în prima di, de cei din a doua sau a treia di, fiind-că fazele prin care trec, depinde de etățile lor.

(Va urma).

Al. Vintilescu.
Inv. Urziceni-Ialomița.

STÉGUL ȘI STEMA ROMÂNIEI (1).

Periôda constituțională.

a 30 Iunie 1866 se decretă Constituțiunea Română. Ea fixeză, la titlul VI, colorile României precum urmază:

Art. 123. «*Colorile Principalelor-Unite urmază a fi albastru, galben și roșiu.*»

Neapărat, nu putem cere ca o lege atât de mare să între în amănunte, căci atunci ea nu ar mai fi «*Legea legilor,*» adică legea care nu conține de cât *principii*. De aceia ar fi fost mai bine nici să nu fi pomenit, în art. 123, alt-cevâ de cât atât: «*Drapelul și Armele Țării se vor hotări printr'o lege specială;*» ceia-ce, de alt-fel, s'a și întâmplat în 1867 cu ocasiunea «*baterii monetei*» și în 1872 când s'au făcut legi speciale. Constituțiunea dicând «*albastru, galben și roșiu*» și nespecificând și *ordinea* colorilor și *sensul* lor în raport cu prăjina (hampa), dă nascere următoarelor drapele, tôte de alt-fel, conforme cu glăsuirea ei din sus disul articol.

Ast-fel, dispuse orizontal și aranjând colorile așa în cât să ocupe locuri diferite, vom obține următoarele șese drapele:

- 1) sus *albastru*, la mijloc *galben*, jos *roșiu*
- 2) » *albastru*, » *roșiu*, » *galben*
- 3) » *galben*, » *albastru*, » *roșiu*
- 4) » *galben*, » *roșiu*, » *albastru*
- 5) » *roșiu*, » *galben*, » *albastru*
- 6) » *roșiu*, » *albastru*, » *galben*,

iar dispuse vertical avem alte șese drapele:

- 7) lângă prăjină *albastru*, la mijloc *galben*, fâlfâind *roșiu*
- 8) » » *albastru*, » *roșiu*, » *galben*
- 9) » » *galben*, » *albastru*, » *roșiu*

(1) Veđi No. 10, 11, 13—14 și 15—1.

- 10) lângă prăjină *galben*, la mijloc *roșiu*, fâlfâind *albastru*
 11) » » » *roșiu*, » *galben*, » *albastru*
 12) » » » *roșiu*, » *albastru*, » *galben*

După cum se vede, aceste douăsprezece drapele sunt toate «constituționale,» căci toate sunt tricolore și compuse din *albastru*, *galben* și *roșiu*, însă nu pot toate să reprezinte Principatele-Unite, căci nu sunt la fel și nici n'a fost în intențiunea legiuitorului Constituțiunei să creieze mai mult de un singur stég care să reprezinte România.

Care este acel stég al României despre care vorbesce Constituțiunea? Vom vedé numai de cât. Trebuie însă să constatăm că diversitatea stégurilor ce întâlnim đilnic, fie pe la autorităđi, fie pe la particulari, își găsesce explicarea, ne scuzată neapărat, în art. 123 al Constituțiunei.

Explicarea este nescuzată ađi, fiind-că legile din 1867 și 1872 se ocupă a-nume și fixéză în mod precis stégul României și deci, nu se póte admite călcarea unor dispozițiuni aședate într'o lege fără a nu se califica faptul de nelegiuire și a se pedepsi în consecință.

Constituțiunea nu este pentru usagiul direct al cetățenilor și autorităđilor, ea este cartea sfintă după care *Puterea legiuitóre* caută și trebuie să întocmescă legile țării în spiritul și litera pactului fundamental. Cetățenii și autorităđile n'au ce căută în Constituțiune: să se conforme legilor cari hotărăsc aménuntele privitóre chestiunei care li-ar interesá.

Starea în care ne aflăm ađi este identică cu aceia în care se găsia Francia la finele seculului al XVIII și începutul celui d'al XIX, cu deosebire că Francesii discutaú încă colorile și deci aveau óre-cum o scuză, dacă nu erau tođi de acord; pe când noi, care am adoptat tricolorul, într'o aceiași cugetare, nu putem califica abaterile nóstre de cât prin lipsă de respect către lege. Acéstă lipsă de respect nu trebuie tolerată mai departe.

Drapelul alb se purtá în Francia numai de către *Coloneul general* al oștirea. Gradului aparține dar ca o distincțiune drapelul alb. În 1661 Ludovic al XIV dá o ordonanță prin care desființéză sarcina de Colonel general, trecénd pe séma Corónei toate privilegiile acestei sarcine și numindu-se, pe sine, Colonel general al trupelor sale. Din acest moment drapelul alb deveni drapelul regal.

Acéstă stare de lucruri merse piná la 1789, când Ludovic al XVI primi, în sala municipală, *cocardă tricoloră*.

Colorile drapelului Revoluțiunei furá atunci *albastru* și *roșiu*, adică tocmai colorile orașului Paris care luase parte la mișcările populare din secolele precedente. Pe lângă *albastru* și *roșiu* se adaugă colórea *albă* a regalităței, colóre păstrată cu sfințenie de către garda națională parisiană. Ordinea colorilor fu: *albastru* lângă prăjină, *alb* la mijloc și *roșiu* fâlfâind în aer.

O lege, din 1792, prescrise arderea vechilor drapele și stindarde ca și cum Franția începea de la Revoluțiune!

Restaurațiunea, se înțelege, lepădă tricolorul și reluă, sub Carol al X, drapelul alb, cunoscut în zilele noastre sub numele de drapelul *legitimist*.

Regele Ludovic-Filip, succedând la tron, avu ocașiunea să constate, la o revistă, că drapelele nu semănau sau, mai exact, nu eră potrivélă sau acord în dispozițiunea sau ordinea colorilor: tocmăi precum se vede la noi și ađi. Așia, el constată că unele stéguri ereau alb-albastru-roșiu; altele, roșiu-albastru-alb; altele iarăși, albastru-alb-roșiu, etc. etc.

Spre a pune capăt acestei stări de lucruri, regele Ludovic Filip reluă, la 27 Martie 1831, drapelul tricolor din 1789 care fu, după aceia, păstrat de republica din 1848, de împăratul Napoleon III și de Republica actuală.

A venit momentul ca să se pună ordine și la noi în această privință. Destul ne-am dat în representațiune streinilor, destul am glumit cu ceia-ce este și trebuie să rămăe cel mai sacru simbol: *Simbolul Patriei!*

Lege pentru fixarea și stabilirea armelor României (1).

Acastă lege fu discutată în Adunarea deputaților și votată în ședința de la 26 Martie 1867, cu ocașiunea baterii monetei.

Art. 1. Armele României se fixeză după cum urmeză:

Art. 2. Scutul are forma unui pătrat lung: partea inferioară rotundită la ambele unghiuri și terminată la mijlocul bazei printr'un virf. Scutul se împarte în patru secțiuni, prin două linii încrucișate în mijloc. În secțiunea din dreapta de sus, pe albastru, în cea din stânga de jos, pe galben, figureză aquila romană cu capul spre aripa stângă și cu o cruce de aur în gură, simbolul Țării-romănesci. În secțiunea din stânga, de sus, pe albastru, și în cea din dreapta în jos, pe roșu, figureză capul de bour cu o stea între corne, simbolul Moldovei. În ambele secțiuni superioare ale scutului, în stânga și în dreapta liniei despărțitoare, figureză sorele și luna. Pe scut va fi și coróna regală.

Art. 3. În mijlocul scutului României figureză scutul M. S. Domnitorului, scartelat, având secțiunea de sus din dreapta și cea de jos din stânga în alb, iar cea din stânga de sus și cea din dreapta de jos în negru. Scutul are drept suport: în stânga un leu, ăr în dreapta o femeie în costumul femeilor dace, care ține în mână stângă arma Dacilor, numită arpi.

Art. 4. Pe suport este aședată o eșarpă albastră, pe care este scrisă devisa familiei Hohenzollern «*nihil sine deo.*»

Art. 5. Pavilionul este de colóre roșie, căptușit cu hermină, având d'asupra coróna regală.

Art. 6. Drapelul Domnului, ca și acela al armatei, va ave dis-puse colorile naționale în modul următor: albastru perpendicu-

(1) *Monitorul oficial* No. 75 din 1867 și a noastră *Stema României*. Studiu critic etc., pag. 202.

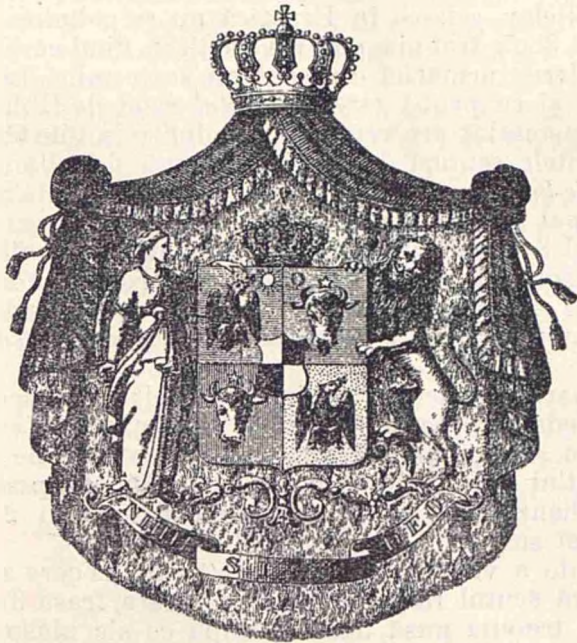
lar și alături cu hampa (lemnul stindardului), galbenul în mijloc, roșul la margine flotând. În mijloc vor fi armele Țării.

Art. 7. Drapelul gardei orașenesci va fi întocmai ca al armatei, păstrând în locul armelor țării însemnele orașului respectiv și No. legiunii.

Art. 8. Drapelul autorităților civile va fi ca cel al armatei, fără a purta armele țării în mijloc.

Art. 9. Drapelul marinei de război va fi întocmai ca cel al armatei, cu armele țării în mijloc. Drapelul marinei de comerț va fi întocmai ca acel al marinei de război, fără însă a purta la mijloc armele țării.

Acăsta este legea din 1867, și în studiul nostru critic din punct de vedere eraldic (1), am dat pe larg tot ceia-ce s'a discutat atunci în parlament precum și criticele ce am făcut legei. Acți vom enumera, pentru cititorii «*Albinei*» numai câte-vă privitoare la redacțiunea legei.

Armele (pecetia) țării după legea din 1867.

Începutul art. 2 putea să lipsescă, fiind-că nici o dată, într'o armărie, eraldul nu va blasona forma și dimensiunile scutului. În special, forma descrisă de art. 2 este a *scutului antic*, iar desemnul armăriei, ar fi fost suficient artistului spre a înțelege dorința legiuitorului.

Cartierele *nefiind identice* nu pot reprezenta Muntenia și Moldova. În art. 3 se întrebuintează cuvântul *scartelat* spre a

(1) *Stema României*, pag. 185 — 219.

arătă că scutul casei de Hohenzollern este împărțit în patru Pentru ce în art. 2 nu se face acelaș lucru?

Prin *aquila romană* se înțelege aquila lui Jupiter, mesagerul care purtă trăsnetele sau cornele pe care deul le trimetea spre a pedepsi sau recompensa pe cine-vă.

«*Aquila romană cu cruce în gură.*» Dacă e cu cruce în cioc atunci nu mai trebuie cuvântul «*romană.*» Or, penultima frază a art. 2 este greșită, or desemnul armăriei; căci «în stânga și în dreapta liniei despărțitoare (în ambele secțiuni superioare) figurază soarele și luna;» în cât, după textul legei, soarele figurază în stânga, adică în cartierul Moldovei, iar luna în dreapta, adică în Muntenia; iar după figură invers.

Apoi în momentul blasonării cartierelor similare, art. 2 trebuie să spună toate mobilele din ele și apoi, să treacă mai departe la cele-lalte cartiere.

În fine, articolul al 2-lea nu spune nimic în privința smaltului mobilelor, ceia-ce în Heraldică nu se admite.

Articolul 3 nu trebuia pus aci ca titlu, fiind-că blasonarea sau descrierea armăriei din scut nu se termină în articolul precedent și ca probă este *peste-totul* casei de Hohenzollern.

Arta blasonului are regule fixe, admise în toate țările, după care diferitele scuturi de concesiune sau de alianță supra-puse (*sur-le-tout, sur-le-tout du tout, etc.*) se blasonază în scutul principal (al României, în cazul de față).

Articolul 3, corect în vorbirea ordinară, se abate de la regulele blasonului când dice: «în mijlocul scutului României» fiind-că nu este în *mijloc* ci *peste*; și, apoi, «figurază scutul M. S. Domnitorului» nu este exact ci «scutul casei de Hohenzollern.»

Mai departe. Articolul 3 fiind deosebit de articolul 2, ne face să credem că scutul casei de Hohenzollern «are drept suport: în stânga un leu etc.» Acastă redacțiune însă probază că titlul «*Art. 3.*» nu este la locul său, căci *peste-totul* casei de Hohenzollern este continuarea articolului 2, precum am șis mai sus.

Înainte de a vorbi despre *suport* (1) regula cere a se spune ce timbrază scutul României. Prin urmare, fraza finală a articolului 2 trebuia pusă imediat după ce s'a blasonat *peste-totul* din art. 3.

În fine, articolul 3 nu ne spune ce smalt au suportii.

Art. 4 este greșit redactat căci nu corespunde cu desenul. În acest din urmă se vede că «*eșarpa albastră*» nu este «*aședată pe*» susținătorii. Apoi, nu se arată smaltul literilor devisei.

(1) Rietstap în «*Armorial général*» Tome. 1-er, pag. XXX dice: «când scutul este ținut de o figură omenescă și de un animal, se numesc împreună *tenanți* (sau *susținători*) spre a-i deosebi de *supoții* care sînt animale sau alte mijloce neviețuitoare de care sau pe care se rîzemă scuturile. Veți și Grandmaison. *Dict. héraldique*, p. 656.

Articolul 5, vrea ca colórea pavilionului să fie «roșie.» Aci este chestiune de *daltonism*. Tot roșu, ȳice românul, și vișine și sângelui de iepure și purperei; însă, eraldica, preciséză ȳicând: *vișiniú, purpuriú* etc. iar nu *roșu*.

În tóte țările colórea pavilionului este *purpura*, nu roșu.

Articolul 6 este bine redactat cu tóte că nici el nu a scăpat tocmai teafăr: *albastru* perpendicular și alături cu hampa etc.» «Perpendicular?!» Nu este perpendicular, căci el este d'alungul prăjinei și orientat tot așa ca și galbenul și roșiul cărora nu li s'a mai ȳis «*perpendicular*» căci atunci tricolorul ar fi fost orizontal iar nu vertical. După părintele Petra Sancta, inventatorul represintării smalturilor prin semne convenționale (în locul colorilor adevărate) colórea albastră (*azur*) se represintă prin linii paralele orizontale; galbenul prin puncte iar roșu prin linii paralele verticale, etc. Desemnând drapelul cu aceste semne convenționale, se vede că liniile paralele și orizontale sînt, în adevăr, *perpendiculare* pe hampă și de aci provine erórea articolului 6 că «*albastrul este perpendicular*» pe hampă.

În fine, prima parte a articolului 9 s'ar fi putut bȳgă în articolul 6 iar ultima în art. 8 și ast-fel s'ar fi obȳinut o redacțiune mai științifică și un articol mai puțin.

Cea d'întăiú aplicațiune a legii din 1867 a fost baterca monetelor cari pórtă milesimul legii. Tratlucerea în fapt nu a fost fidelă prescripțiunilor admise, precum se póte vedé pe tóte monetele de aramă din 1867 și pe figura de mai sus.

Legea ȳice un cap de *bour* iar figura represintă unul de *boú*; apoi «arma Dacilor numită *arpi*» este înlocuită cu o *sabie* încovoiată și destul de lungă; legea vorbește despre un *leú* și, prin urmare, trebuia ca leul să fie desemnat în pozițiunea obicînită care i-o fixéză blasonul adică de profil pe când el se uită înainte, adică figura i se vede din față,

Colonel Năsturel.

LEȘIE CU PETROL

La 30 de litri de apă se pun 3 linguri de petrol și 125 grame de săpun; se fierbe acest amestec ca la o jumătate de ceas. Rufele murdare se pun în acéstă leșie și se mai fierbe apoi încă o jumătate de ceas. În felul acesta se face mare economie de săpun și de muncă: rufele n'au nevoie să fie spélate în multe ape. Leșia acésta e fórte bună pentru cȳrpe de bucătȳrie și oricare altele prea murdare. Miroșul de petrol piere repede.

ION NENIȚESCU

veste tristă, o veste durerosă, s'a răspândit Vineri seara, 23 Februarie, în Bucuresci. Ion Nenițescu, prefectul județului Tulcea, a încetat subit din viață în gara Buzău, în trenul expres Berlin-Bucuresci. Numele lui Ion Nenițescu este cunoscut de la un cap la celălalt al țării, de tineri ca și de bătrâni, de copii ca și de femei. Poesiile lui patriotice umplu cărțile de citire ale copiilor, scrierile lui pline de învățăminte sînt în deobște cunoscute.

Mórtea lui Nenițescu este o nemărginită întristare pentru familie, este o durere adîncă pentru prietenî, este o pierdere ireparabilă pentru țară.

Puțini sînt acei, pe cari natura i-a înzestrat cu atâtea sentimente mari de-odată.

Ion Nenițescu.

Soț exemplar, părinte duios, fiu neprețuit, cetățean devotat, patriot desăvârșit, el a știut într'un timp scurt să săvîrșescă fapte nepieritoare. Mórtea lui prea timpurie pune în jale o țară întregă.

Născut la Galați în anul 1854, își făcû studiile primare și gimnasiale tot în acel oraș, apoi sfârși liceul la Iași. De timpuriu regretatul Nenițescu aveà aplicare spre literatură. Incă liceean, el publică mai multe poezii în diarul gălățean «Gardistul civic.»

În Iași fu un colaborator prețios al revistei «Convorbiri literare.»

Luă parte ca sub-locotenent în răsboiul pentru independență la 1877, distingîndu-se în sângerosul dar gloriosul asalt de la Grivița, unde a cădût rănît.

După răsboiul el plecă la Berlin și apoi la Lipsca, pentru a-și completa studiile, de unde se întórse cu titlul de doctor în filosofie și pedagogie.

Reîntors în țară, înființă în colaborare cu mai mulți tineri de inimă, revista pedagogică și literară «Țara Nouă,» pe care o conduse timp de 4 ani. Ocupă postul de revisor școlar al Capitalei, profesor la școla Normală, inspector al Invățămîntului primar, apoi prefect al județului Tulcea. În tóte importantele funcțiuni ce a ocupat, a dat doveđi de pricepere, cinste și mai presus de tóte o nemărginită iubire de țară.

În literatura română, Nenițescu are un rol însemnat. El

a publicat: «Florii de primăvară,» «Șoimii de la Răsboeni» și «Puii de Lei.» Acestă din urmă premiată de Academia română. De o netăgăduită valoare istorică este însă lucrarea sa «De la Români din Turcia Europeană.» «Tatăl nostru,» în 9 istorioare cu ilustrații, este o lucrare de o deosebită însemnătate pentru școlă. A compus mai multe piese teatrale, din cari una abia acum o sfârșise. El lasă un gol nemărginit în sînul familiei ca și al țării.

Prietenii acestui bun și neprețuit Român, strânși în jurul revistei «Albina» la a cărei înființare el a luat parte, depun cu durere lacrimi prietenești pe corpul acelui ce a fost prietenul lor și a cărui memorie le va rămâne tot-d'a-unn scumpă.

Tașcă.

DE LA SATE

Locuitorii comunei Pocruia din plasa Ocolul-Vulcan, jud. Gorj, și-au dat mâna frățesce pentru întemeierea unei societăți economice, «Comora muncitorului,» despre al cărei viitor vorbește în destul, entuziasmul cu care este primită de la început.

Este destul de îmbucurător cred, faptul răspândirii acestor societăți în tot coprintul țării; este o garanție mai mult, că țaranul român ascultând de glasul vremii, este hotărât a-și croi o altă sortă economică.

Onore acelor bărbați cu dornică iubire de înaintarea țării: d-lui Haret și d-lui dr. Istrate, cari în dragostea cea mare către țaranul român, au deschis calea către viitorul de aur al scumpei noastre Români.

Simeon Popescu
Inv. t., Pocruia-Gorji.

Societatea culturală «C. A. Rosetti,» împreună cu școlile Gherghița și Ciurmații, de pe Domeniul Coronei Gherghița, au sărbătorit a 42 aniversare a unirii Principatelor Române, într'un mod destul de demn de însemnătatea acelei zile.

Pentru cei-ce nu pot adormi curînd.

Se recomandă punerea unui ștergar muiat pe jumătate în apă rece, pe partea dindărăt a capului, iar pe față se pune cea-laltă jumătate, ca să împiedice evaporarea apei. Prin acesta creerul se răcoresce și omul poate adormi curînd. Acesta e bine să o facă omenii învățați, cari lucrăză nopți întregi cu capul, precum și aceia, cari nu pot dormi de gânduri și supărări.

Cronica Săptămâni.

Joi 22 Februarie, M. S. Regele însoțit de adjutantul de serviciu, a mers la Cercul militar ca să asiste la cuvîntarea pe care urma s'o țină d-l căpitan Anastasiu Alex. asupra bătăliei de la Călugăreni.

După sfîrșirea subiectului, M. S. Regele a bine-voit a vorbi cu conferențiarul și cu cea mai mare parte din oficerii de față.

— D-l Rășcan, profesor universitar, a fost numit inspector-general al învățămîntului secundar.

— D-l Halița, profesor, a fost numit inspector școlar al învățămîntului primar și normal primar.

— D-l P. Fântănar, profesor, a fost numit director al învăț. primar, în locul d-lui M. Popescu trecut ca administrator al Casei școlilor.

— D-l Paul Coculescu, profesor universitar a fost numit membru în consiliul permanent de instrucțiune.

— D-nii V. A. Urechia, D. Olănescu, Ed. Wachmann și I. Mălia au fost numiți membrii în comitetul Teatrului național din Bucuresci, pe termen de 4 ani.

— D-l I. Caragiani, profesor universitar se numesce bibliotecar al bibliotecii statului din Iași.

— Au mai fost numiți revisori școlari:

D-l V. Dumitriu, revisor școlar al județului Bacău; d-l Niculescu-Bănăsa, revisor școlar al județului Buzău; d-l I. Ciocan revisor școlar al județului Roman; d-l Romulus Grigorcea revisor școlar al județului Vlașca; d-l I. D. Pomponiu revisor școlar al județului Muscel; d-l Gh. Cherciu revisor școlar al județului Dolj; d-l G. Mustață revisor al județului Iași; d-l Th. Georgescu, revisor școlar al jud. Prahova.

— V. Ghiorghian, fost prefect, senator și ministru, frate cu I. P. S. Mitropolitul Primat al României, a încetat din viață în urma unei lungi suferințe.

— Colonelului I. Dragomirescu, șeful Arsenalului militar, a murit de o bătă de inimă. E încă unul din luptătorii din războiul pentru neatrănare, unde a luptat avînd gradul de Sub-locotenent.

— Pe locurile de cultură ale școlii de agricultură de la Herăstrău, se vor cultivă anul acesta de către elevii școlii mai multe hectare de viță americană.

— În curînd se va deschide la Ateneu o frumoasă și interesantă expozițiune de diferite lucruri făcute de țărani.

Un atelier complet va fi așezat în care 70 țărani din județele Argeș, Muscel și Prahova, vor lucra în fața vizitatorilor.

— A sosit în Bucuresci faimosul postitor Succi, de neam Italian. Se scie că acesta în multe rînduri a stat nemîncat cîte 30 și 40 de zile. De data asta d-l Succi s'a legat să stea nemîncat 30 de zile. În acest scop a fost închis într'o cușcă zidită în Circul Sidoli,

unde se p^ote ved^e. E un om voinic, în vîrstă ca de 48 ani și pare a av^e o voință de fer. Singura lui hrană dîlnică e d^or o jumătate de litru de apă minerală. Vom ved^e dac^ă o va duce la cap^et cu postul s^eu. El e supraveghiat de trei jandarmi, și controlat de doctori și diariști.

— La 23 Februarie o sumă de admiratori scriitori, magistrați, ziaristi, profesori, artiști ai popularului scriitor I. L. Caragiale au serbătorit printr'un banchet dat acestuia împlinirea a 25 ani de muncă literară. Paharele închinat^e, darurile primite, scrisorile și telegramele de felicitare din t^ote unghiurile ț^erii, t^ote acestea au fost exprimări ale admirațiunii și simpatiei de care se bucură fericitul scriitor. D-l B. P. Hasdeu în telegrama de felicitare asemuește pe autorul «Noț^ei Furtunose» «Scris^orei perdute» și a «D'ale Carnavalului» cu Molière, autorul de comedii al Franciei, ale cărui lucrări se j^ocă mereu pe scenele teatrelor lumei.

— Alt banchet l-au dat în Capitală, colegii, camaradii, amicii și foștii elevi ai d-lui dr. Leonte, cu prilejul jubileului de 25 ani de carieră medicală.

D-l dr. Leonte a primit și din țară o sumă de telegrame de felicitare.

— O circulară a Sfintului Sinod Rusesc declară că contele Tolstoi scriitor, despărțindu-se cu bună știință prin cuvintele și scrierile sale, de biserica ortodoxă, ac^esta îl respinge și nu-l mai socotesce ca unul din membrii s^ei câtă vreme nu se va fi pocăit.

— Cu privire la răsboiul anglo-boer, se spune că generalii Kitchener Englez și Botha, Boer, au avut o întrevedere la Middleburg pentru a vorbi de încetarea răsboiului.

— Lordul Kitchener ar fi declarat generalului Botha, că o ertare generată va fi dată tuturor celor ce s'ar predă, afară de Olandezii din Cap carl, deși supuși englezi, au îndemnat pe Buri să se împotrivescă. Generalul De Wet și președintele Stejn nu ar fi de asemenea ertați. Se dⁱce că cea mai mare parte a ofițerilor generalului Botha ar fi favorabilă condițiilor lordului Kitchener.

Generalul De Wet și d-l Stejin resping ori-ce condiție.

F^orte probabil că trupele generalului Botha se vor predă generalului French la 11 Martie.

— Trei sute de Boeri au atacat erii Aberdeen; ei au fost respinși după o luptă de 5 c^esuri, garnis^ona n'a suferit nici o pierdere.

Generalul De Wet, după ce a trecut fluviul Oranj, a luat-o spre nord, spre Philippolis.

Tiratorii de sigur detașați din col^ona generalului De Wet, au atacat un tren lingă Biojespoort. Ei au fost respinși de un detașament australian care se află în tren.

Un mic detașament Boer a surprins la 3 Februarie, orașul Pella și au făcut 4 prizonieri.

— Englezii au ocupat din nou Maraisburg.

— Lordul Kitchener telegrafiază că Boerii au atacat cu violență orașul Lichtenberg. Ei au fost respinși. Perderile Englezilor sînt de 2 ofițeri și 14 omeni uciși și 20 răniți.

Generalul Boer Cellier a fost ucis. Generalul French anunță că a luat alte două tunuri, numeroase arme, munițiuni, cai și vite.

— Boerii ale căror forțe sînt socotite la 700 de oameni și două tunuri au atacat orașul Perston. Garnisóna engleză de vr'o 75 de oameni s'a apărat vitejese.

BIBLIOGRAFII

D-l N. I. Gădeiu, un harnic învățator din Moldova, cunoscut cititorilor noștri prin multe povești frumos scrise, pline de învățăminte morale și patriotice, a dat la lumină o cărticică intitulată «Judecata viitoare».

Ea se găsește în deposit la librăria Sfetea din București.

MULȚUMIRI

Aduc omagiile de recunoștință d-lui Iorgu Dumitrescu din comuna Podu-Bărbierului, județul Dâmbovița, pentru că acest om, iubitor de binele public, a tipărit cu a sa cheltuială viețile Sfinților de peste an după minee, 12 volume, Minunile Maicei Domnului, 4 volume, și Cartea folositore de suflet pentru mântuirea păcătoșilor, 7 volume, și le-a împărțit în dar anii trecuți și anul acesta ca premii la diferite școle din țară, ca și la școala ce conduc.

Rog pe Dumneșeu să-i ajute a tipări și alte cărți.

M. Stăfănescu.
Slăvesci-Vălcea.

In numele elevilor, Mihăilă Dumitru și Mocanu Mateiu, elevi în clasa III-a la școala ce dirigez, aduc cele mai căldurose mulțumiri d-lui Iou I. Popea, arendașul moșiei Domnița, care a bine-voit ca de sf. sărbători să îmbrace pe sus numiții copii.

Dea Domnul să găsească imitatori. Dumneșeu să-i ajute.

Paraschiv Bastinea.
Domnița-Piscu, R.-Sărat.

D-l D. Nistoroiu, fiu de plugar din com. Hartiesci, plasa Argeși jud Muscel și Al. V. Buzan, funcționar comercial din Tecuci, aduc vii mulțumiri d-lui Iorgu Dumitrescu din com. Podu-Bărbierului, pentru frumoasa carte numită «folositore de suflet».

Maî mulți locuitori din comuna Foltesci, jud. Covurlui, aduc respectuoase mulțumiri d-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice, fiind-că le-a trimis ca învățator pe d-l Petru C. Brașoveanu, un bărbat foarte conștiinșos în îndeplinirea datoriilor sale.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

- D-lui C. Galin, Botoșani.—Sinteți achitat cu chit. No. 693 an IV.
- D. Darcaci, Știubieni.—Idem No. 535.
- C. G. Spineanu, Orzesci.—Idem No. 727.
- Popescu, Palanga, (Teleorman) — Idem No. 456.
- St. M. Liucă, T. Măgurele.—Idem No. 176.

STEUA

Societatea *Steua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, în București, strada Verde No. 7.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*.—*Vice președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, senator*—*Ad ministrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor Univer sitar*.—*Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar*.—*Membrii*, I. Dimitrescu Procop., *fost senator și locuitor de Primar al Capitalei*; M. Vlădescu *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar, administrator al Casei Școlilor*; Petru Gârboviceanu, *fost deputat, director al Școlii Normale a Societății pentru învățatura poporului român*. Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*.—*Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor șecundar*; Const. Alexandrescu, *institutor, fost revisor școlar*,

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Tănăsescu Ión, inginer de mine (București), lei 5; Iorgulescu Eugeniú, student (București), lei 2; Negoescu Cristu S., Ministerul Cultelor (București), lei 20; Basarabescu I. A., profesor (Ploesci), lei 4; Riga C., profesor (Ploesci), lei 2; Lăzărescu N. G., profesor (Ploesci), lei 5; Popescu Pană, profesor (Ploesci), lei 2; Moiescu N., prof. (Ploesci), lei 2; Dan D., prof. (Ploesci), lei 3; Șulutiú Aurel, prof. (Ploesci), lei 2; Sabin, prof. (Ploesci), lei 2; Dimitriu V., prof (Ploesci), lei 2; Andrei Ión, prof. (Ploesci), lei 2; Vlădescu Eremia, institutor (Ploesci), lei 2; Georgescu T. G., instit. (Ploesci), lei 2; Simionescu Iancu, comerciant (Ploesci), lei 2; Frățilă Silvestru, agricultor (Mănesci), lei 2; Munteanu Anastase, instit. (Ploesci), lei 2; Goroneanu C. I., mecanic (Ploesci), lei 2; Dómna Eftimie, instit. (Ploesci), lei 2; Lupulescu I., profesor (Ploesci), lei 10; Nicolescu-Dacian Ión, prof. (Ploesci), lei 2; Agraru I. Dem., prof. (Ploesci), lei 5; Ludvig E., prof (Ploesci), lei 2; Scutaru G., inginer (Buzeu), lei 5; Grozescu G. T., instit. (București), lei 2; Popescu I., învăț. (Zătreni), lei 4; Galian Dumitru, medic (Oteteliș), lei 4; Mazere Nicolae, prof. (C.-de-Arges), lei 5; Elinescu Paulina, (București), lei 2; Floru Ión S., profesor (București), lei 8; Floru Alexandrina, profesóră (Bucur.), lei 5; Bernescu Dimitrie, ofician (Parincea), lei 2; Trifănescu Gg. (Tulucești, Cov.), lei 2; Piticariu V., superioru (Mán. Râșca), lei 10; Latiș C., Eroschimonah. (Monást. Râșca), lei 2; Palaman Ghenadie, Eromon. (Mon. Râșca), lei 3; Braniște Teodosie, Erom. (M-rea Râșca), lei 3; Văcărescu Pahonie, Erom. (M-rea Râșca), lei 2; Herescu Chesarie, Erom. (M-rea Râșca), lei 3; Tulbure Iosef, Erodiacón, (Mán. Râșca), lei 3; Popescu D-tru, frate, (M-rea Râșca), lei 2; Nicolae M. a Ilincăi, frate (M-rea Râșca), lei 5; Cristea Ión, Cantor I (M-rea Râșca), lei 5; Cernescu Ilie, monah (M-rea Râșca), lei 2.

(Va urma în No. viitor).

Arbori și Arbuști roditori, floriferi și de umbră

DE LA

Pepiniera C. C. Datculescu din Slobozia-Galbenu
(jud. R.-Sărat).

30 HECTARE DE CULTURĂ SPECIALĂ

Catalogul împreună cu modul d'a se planta, se trimete la cerere adresată
Magasinului Datculescu 117 Victoriei, București.

PORUMBURI
Ovăsuri albe
„ negre
Vacii și tauri
de reproducție.

*

Seminte de cereale selecționate

ȘI

ALTE PRODUSE

DE LA

Ferma lui C. C. DATCULESCU din
Slobozia-Galbenu.

LUZERNA de
Provence
GAZON
Amestec furager
de cosit și
pășent mai mult
ani.

*

*Expedițiunile se fac franco vagon Gara Făurei pentru Muntenia, iar
prin R.-Sărat pentru Moldova, în saci cu plumbul de garanție al Fermei.
Dacă nu se trimit saci, se pun nooi, mușama, cu adaos de 1 leu, cari
devin proprietatea cumpărătorului. Costul se plătește la comandă.*

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic
și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95
» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-nișofit, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95
» » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95
» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95
» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95,
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii
Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95
» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi în-
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
eftine.

Magazinul la toate sezoanele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avea un scădemint de 5%
din prețurile însemnate, prezentând cuponul.